

Učiteljski Tovariš

Stanovsko političko glasilo UJU — Poverjeništvo Ljubljana.

Pred ustanovitvijo Vseslovenskega učiteljskega saveza.

Ze nad leto dni se vršijo predpriprave in pogajanja med čehoslovaškim, poljskim, bolgarskim in jugoslovenskim učiteljstvom glede ustanovitve "Saveza slovanskega učiteljstva".

Ideja o ustanovitvi tega Saveza se je po rodila že v prvih povojnih letih, vendar je ostala dolgo dobo le ideja in ni bilo upanja za njenu realizacijo. V zadnjem času je postala misel na realizacijo aktualnejša in danes je že povsem gotovo dejstvo, da stojimo tik pred združitvijo vsega slovanskega učiteljstva v enotno organizacijo.

Po končanih predpripravah je bilo treba sestaviti projekt pravil, določiti dan kongresa in pripraviti vse potrebno za dan, ko bodo delegati vsega slovanskega učiteljstva mestnosti festivali za skupno idejo.

V ta namen se je vršil dne 26. in 27. februarja v Beogradu sestanek čehoslovaških in poljskih učiteljskih delegatov s člani Izvršnega odbora in beograjskega poverjeništva UJU. Češko učiteljstvo sta zastopala Miroslav Hrejza, upravitelj osnovne šole in Emanuel Vlasak, učitelj, oba iz Prage; iz Poljske pa tudi Kozimir Maj in Mihajlo Vavžinovski, oba iz Varšave. Bolgarski delegati niso prišli na ta sestanek, opravili so se in izjavili za sodelovanje v tem Savezu. Pričakuje se tudi, da pristopijo tudi ruski učitelji iz vseh krajev v skupni Savez.

Oba dneva, določena za razgovore, so delegati pridno izrabili in izpolnili z neprekinitjenim delom. Na sestanku ni prišlo do diferenciranih naziranj in nesoglasij, marveč so delegati v prisrčni izmenjavi misli dosegli popolno soglasje v vseh vprašanjih in spreseli vse projekte. Dosežen je bil sporazum tudi v vseh podrobnostih.

Na ta način je bila vzpostavljena največja vzajemnost v splošno-slovenski šolski kooperaciji in v skupnem delu za ustvaritev splošno-slovenske učiteljske zajednice s šolsko, kulturno in praktično smrjo.

Sprejet je bil projekt pravil za organizacijo Saveza slovanskega učiteljstva. Projekt bo končnovejavno sprejet na prvem kongresu.

Dosežen je bil tudi sporazum glede stalnega predsedstva, ki mora biti iz istega mesta iz katerega je na kongresu izvoljeni predsednik. V drugih prestolcih slovenskih držav, bi obstajala tajništva, ki bi tvorila skupino s predsedništvom savezni odbor. Ta odbor bi moral voditi vse posle zajednice. Savez bi pristopil tudi kot član k Internacionálni federaciji učiteljskih udruženj.

Dosežen je bil tudi sporazum za izdajanje centralnega glasila Saveza, ki bi bilo pišano v vseh slovenskih jezikih. Po potrebi bi se članki tudi prevajali.

Predvidena je ustanovitev raznih prosvetnih ustanov, kot so n. pr. razstave šolskih, pedagoških in mladinskih knjig, knjižnice in šolski muzeji. Vse razstave bi morale imeti po več posameznih izvodov, da bi se uredile po vseh slovenskih prestolcih enake stalne zbirke, knjižnice, razstave in muzeji.

Končno je bil določen tudi dan kongresa, na katerem bodo predloženi vsi projekti in ideje celokupnemu slovenskemu učiteljstvu, da jih sprejme in ustanovi Slovenski učiteljski Savez.

Kongres se bo vršil v Poznanju na Poljskem dne 11., 12. in 13. julija. A od 8. do 11. julija bi se tam vršil pedagoški kongres. Predvideni so za ta kongres razni govorji, razprave, poročila o šolstvu in organizacijah in kongres bi potrdil in definitivno organiziral Savez slovanskega učiteljstva.

Sama se par mesecev nas loči od zgodovinskega trenutka, ko bo vse slovanske učiteljstvo združeno v enotni organizaciji. Tudi slovensko učiteljstvo mora poslati na ta kongres častno zastopstvo in zato ponavljamo poziv: Tovariši pripravljajte se!

Moj prvi dekliški krožek.

Izvenšolsko delo učiteljic.

Pisali so mi, da bi napisala kaj o svojem dekliškem krožku. Več tovarisišč je, ki jim klici o izvenšolskem delu učiteljstva, ni bila le bežna misel, ampak so to idejo realizirale. Saj jih je že lepa vrsta, ki žrtvujejo dneve in večere svojim dekliškim krožkom, ki so jih ustanovile na inicijativo koga drugega, ali pa na zahtevo lastne duše.

Morda bi bilo prav in dobro, ko bi slednja izmed vseh teh tovarisišč, sporočala v našem glasili o uspehu in neuspehu, o težavah in veselju svojega dela, da bi se druga pri drugi učile, kako doseči uspeh, kako se izogniti neuspehu. Pa kljub temu ne bi smeli biti krožki kopiranje drug drugega, ampak bi imel vsak pravč učiteljske osebnosti.

Dekliški krožki so pa tudi dober pripomoček, da se približamo ljudstvu. Ko si si enkrat pridobila zaupanje pri dekletih, bo lažje prišla do mater in pripeljala tudi zanj-materinske večere. Četrto leto sem nastopila službo v isti vasi. Četrto leto sem nastopila in hodila dan za dnem k malim. Ne rečem, da v šoli ni bilo uspehov, a vendar sem se neštetokrat zdržala ob misli, da sem samo najemnik, ki pride in gre, da sem samo uradnik, ki presedi svoje ure v pisarni, za katero mu potem ni več mar. Čutila sem, da je pre-malo samo delo v šoli, da narod zaslubi več. Sklenila sem, da povabim dekleta, ki sem jih bolj poznala, da se katerikrat sestanemo in kaj pogovorimo. Ko pa sem sprozila to misel, sem uvidela, da je več deklet, ki bi že zelele se priučiti raznim ročnim delom, za kar v šoli niso imele priložnosti. G. upravitelja sem prosila za šolsko sobo in tako se je iz misli na privatne sestanke izemil dekliški krožek.

Prvikrat smo se zbrala 15. oktobra. Bil je tako deževen in žalosten dan, da, ko bi bila babjevna, bi bila že pred začetkom kongresa. Deklet je prišlo nad moje pričakanje 21. Podala sem jim nekaj misli o potrebi izobrazbe, nato smo se v medsebojnem razgovoru pomenile. Same so si izbrala, da bi se vršili krožki dvakrat tedensko: v pondeljek in četrtek od 19.-22 ure. Prevzele so nasc stroške za razsvetljavo, takoj pričele zbirati denar za šest svetlik, ki smo si jih morale nabaviti. Večina deklet ni bila vajena mašenju nogavic, zato sem naročila za prvi redni sestanek »Vse s seboj raztrgane nogavice«. Vedela sem, da dekletom krparja ne diši, zato sem z napetostjo pričakovala ponedenjak, koliko jih pride. Kako sem bila presenečena, ko jih je prišlo 40 in vsaka s svojim delom. Pozneje jih je bilo celo 45. Ker pa so odšle v službo jih je sedaj 42.

Prvi večer smo mašile nogavice, drugi večer perilo, ko pa sem rekla, naj prineso raztrgano perilo, so enoglasno zatridle, da krap znajo. Pustila sem jim svobodo pa smo začele na krpico razne ubode, gumbnico in vrste ročnega dela, ki mu niso bile vajene in za katere še imena niso vedele. Dokler so delale take vzorce sem bila ves večer od 7. do 10. ure zaposlena in o kakem predavanju ni bilo govora.

Prvi večer smo mašile nogavice, drugi večer perilo, ko pa sem rekla, naj prineso raztrgano perilo, so enoglasno zatridle, da krap znajo. Pustila sem jim svobodo pa smo začele na krpico razne ubode, gumbnico in vrste ročnega dela, ki mu niso bile vajene in za katere še imena niso vedele. Dokler so delale take vzorce sem bila ves večer od 7. do 10. ure zaposlena in o kakem predavanju ni bilo govora.

Samovzgojo, ki jo tvorijo ubogljivost, štedljivost, treznost, dobra volja in čistost, zasledimo v mnogih zakonih, n. pr. 2. zak.: »Skavt je zvest kralju, domovini, staršem itd.«, 7. zak.: »Skavt je ubogljiv«, 8. zak.: »Skavt se smeje in žvižga v vsaki težavi«, 9. zak.: »Skavt je štedljiv« in 10. zak.: »Skavt je čist v mislih, besedah in dejanjih.«

Samovzgojo goji: izvidniške vaje: Ta

borna disciplina, vežbe, požarna bramba,

vaje z izvidniškim vozom, hranilnice in ne-

puščenje.

Nesobičnost vsebuje viteštvost, dobrotljivost (dobrohotnost), ljubezen do domovine, zvestoba in pričiščnost. Zakoni »Bodi koristen«, »Skavt je prijatelj vseh ljudi in brat vsakemu skavtu, ne oziraj se na pripadnost socialnega razreda«, »Skavt je vlijuden«, »Skavt je prijatelj vseh živali«, gojijo to lastnost. Privzgojiti jo izkušajo z izvrševanjem dobrih del, ljubezni do živali, reše-

nesobične žene«. Citala sem jim sama, ker dekleta bi rade čim več napravile, ker žele imeti razstavo. Zato sem privolila i sama, da ljudje vidijo, da se nismo samo za luksus sestajale tudi takrat, ko bi bil človek rajši počival, ker v začetku so imeli ljudje pred sodke proti vsej stvari.

Hkrati naj opozorim vsako, ki začenja s krožki: Vsak začetek je težak. Rož je malo, trnja dovolj in nezmisel ljudi včesih dušo bolno zazebe. Glavno je, da ti vest daje sankcijo tvojim dejanjem. Kakšna je bila moja pot, ni nujno, da bi vedele, povem pa lahko le toliko, da so me dekleta večkrat z bojaznijo vprašala, če bom radi tolikih neprjetnosti morda prenehala s krožki. Pa meni je bilo jasno: radi ljudi nisem začela, radi njih ne neham. In slednjici: »vsaka dobra stvar ima nasprotnike.«

Vprašali so me tudi, kakšno metodo imam. A ne bi vdecela jasnega odgovora. Vse, kar delam, sloni na metodi ljubezni in se opiram na samodelavnost deklet. Stremim, da bi se mogle dvigniti nad povprečnostjo vaškega življenja, da ne bi bile samo stroji, za katere morajo misliti drugi. Da bi se zavedale svojih pravic, a tudi dolžnosti. Zdi se mi, da so krožki že sami na sebi važni vzgojni momenti. Koliko priložnosti je za premagovanje in zatajevanje in koliko za uglađitev medsebojnega občevanja! In duša vajena premagovanja in zatajevanja, bo lažje kos marsikateri težki življenjski nalogi.

To bi bilo nekaj misli, skromnih misli učiteljice, ki vodi letos prvi krožek. Čim bogatejša je učiteljica duša in okovana njena osebnost, tem klenejša bodo zrna, ki jih bo sejala in tem globje bodo kali. Morebiti neuspehi formalni, naj ne plašijo nikogar, ker je nemogoče, da delo iz nesobično požrtvovalne ljubezni ne bi imelo uspehov.

Mimica Korenova,
Drašči pri Metliku.

Ferijalni Savez učiteljstva.

— Potovanje v Bolgarijo. Sklicujem XII. ferijalno zborovanje na veliki četrtek 28. marca ob 11. uri v salonu restavracije Miklič nasproti glavnega kolodvora v Ljubljani z glavno točko: Potovanje v Bolgarijo. Priglašencem sporočam, da naj pošljem prisotni znesek po poštni nakaznici. Zeleti je, da se priglasijo pevci in pevke, da bo manifestacijsko potovanje kolikor mogoče lepo uspelo. — Za UFS: Mrovlje.

Naša gospodarska organizacija.

UCITELJSKI ZDRAVILISKI DOM V ROGASKI SLATINI, r. z. z. o. z. vabi na svoj 9. redni občni zbor, ki se bo vršil na Veliko sredo, dne 27. marca 1929 ob 9. uri v poslopju mestne deške osnovne šole v Celju po slednjem dnevnom redu:

1. Poročilo načelstva o zadružnem poslovanju leta 1928.
2. Poročilo nadzorstva.

3. Odobritev letnega računa 1928.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

Ako bi občni zbor ne bil sklepčen, se vrši eno uro pozneje na istem kraju in z istim dnevnim redom drugi občni zbor, ki bo sklepal ob vsakem številu zastopanih zadružnikov.

Na Dolu pri Hrastniku, dne 10. III. 1929.

Načelstvo.

Mladinska Matica zaključi z 31. marcem termin za prijavo naročnikov. ★ Na poznejša naročila se ne bo ozirala!

LISTEK.

Značaj — temelj človeka.

Tu pa je najvažnejši cilj izvidništva: vzgojevati; ne pravim poučevati, Bog obvaruj, ampak vzgojevati, t. j. mladega fantje pri vesti do stopnje, da se iz lastnega nagiba uči, za kar je njegov značaj ustvarjen.

Opazujmo nekatere lastnosti, to je nrvne in duševne, ki tvorijo značaj in kako bi dovedli dečka do tega, da bi se sam razvijal potom izvidništva.

Lastnosti, ki tvorijo značaj so: Čustvo spoštovanja (spoštljivost), čut časti, samozvgoja in nesobičnosti, samozaupanje, inteligenca, veselje do življenja, smisel za humor in delavnost.

Čustvo spoštovanja vsebuje zvestobo Bogu, dolžnost napram bližnjemu in spoštovanje napram vsakomur. Za razvoj te lastnosti skavta je skavtova zaobljuba * in 3. za-

kon, ki se glasi: »Bodi koristen in pomagaj bližnjemu.« Gojijo pa to lastnost izvidniške vaje, n. pr. dobra dela, proučevanje prirode in misjonarsko delo.

Cut časti vsebuje: zanesljivost in odgovornost. Tudi to lastnost goje skavti kakor kaže 1. zak.: »Skavt si šteje v čast, da se mu more zaupati. Vsebuje pa jo tudi oblubja in vsi skavtski zakoni. Gojijo se pa s prenosom odgovornosti na dečke.«

Samovzgojo, ki jo tvorijo ubogljivost, štedljivost, treznost, dobra volja in čistost, zasledimo v mnogih zakonih, n. pr. 2. zak.: »Skavt je zvest kralju, domovini, staršem itd.«, 7. zak.: »Skavt je ubogljiv«, 8. zak.: »Skavt se smeje in žvižga v vsaki težavi«, 9. zak.: »Skavt je štedljiv« in 10. zak.: »Skavt je čist v mislih, besedah in dejanjih.«

Samovzgojo goji: izvidniške vaje: Ta

borna disciplina, vežbe, požarna bramba, vaje z izvidniškim vozom, hranilnice in ne-

puščenje.

Nesobičnost vsebuje viteštvost, dobrotljivost (dobrohotnost), ljubezen do domovine, zvestoba in pričiščnost. Zakoni »Bodi koristen«, »Skavt je prijatelj vseh ljudi in brat vsakemu skavtu, ne oziraj se na pripadnost socialnega razreda«, »Skavt je vlijuden«, »Skavt je prijatelj vseh živali«, gojijo to lastnost. Privzgojiti jo izkušajo z izvrševanjem dobrih del, ljubezni do živali, reše-

vanjem življenja, fair play pri igri in umetnostjo streljanja.

Samozaupanje dvigajo spretnost, upanje, pogum in živlost. Gojijo ga 8. zak.: »Skavt se smeje in žvižga v vsaki težavi«. Izvidniške vaje, ki krepe to lastnost so: pomorsko izvidništvo, plavjanje, samotno izvidništvo, prva pomoč in taborjenje.

Inteligenco dvigajo: opazovanje, sklepajanje, zdrava pamet in spomin. Sredstva, katerih se v to so vrho poslužuje izvidništvo so: sledjenje, čitanje zemljepisnih kart, oglaševalna in samaritanska služba. Vse to pa vsebuje zakon »Skavt je koristen in pomaga drugim.«

Veselje do življenja in smisel za humor sta lastna vsem, ki spočnavajo lepoto v prirodi in umetnosti. Pripomočki izvidništva za doseglo teh lastnosti so: »Studij prirode, glasba, risanje in poezija. Gojijo jih zakoni: »Skavt je vlijuden« in »Skavt se smeje in žvižga v vsaki težavi« in »Skavt je čist v mislih, besedah in dejanjih.«

Delavnost vzbujajo: častihlepnost, zdravje, iznajdljivost, razne ročnosti in veselje.